

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม บุคคลในสังคมต้องมีการติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ภาษามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่น ๆ เนื่องจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจแลภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 1)

ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ และกำหนดภาษาอังกฤษให้เรียนในทุกช่วงชั้น ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา (กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 1)

การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่แต่เรียนภาษาเพื่อสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในและนอกห้องเรียน (กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 1)

ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ประโยคต่างๆ มีส่วนของโครงสร้างไวยากรณ์แฝงอยู่เช่น I am sitting. มี Verb to be (am) แอบแฝงอยู่ในประโยค ฉะนั้นการสอนภาษา ผู้เรียนต้องรู้ไวยากรณ์ เพื่อใช้ทำหน้าที่ของภาษาเหล่านั้น แต่ปัจจุบันถูกมองข้ามและไม่ได้รับการสอน (จินตนา สุขจามันท์. 2544 : 9) การที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษานั้น การสอนไวยากรณ์นับว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ (Clark. 1987 : 1) กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีความสามารถในการสื่อสารคือบุคคลที่สื่อสารโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ดังนั้นผู้เรียนจึงควรได้รับการสอนโครงสร้างไวยากรณ์จนแม่นยำ ก่อนที่จะนำไปใช้ในการสื่อสาร

จากรายงานการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับประเทศ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และจากรายงานการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาภายในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 10 (สำนักประสานและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น. 2550 : 120) พบว่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 63.74 ระดับเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 64.09 ระดับโรงเรียนได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 62.45 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนคือร้อยละ 75 (โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหญ้าม้า. 2550 ข : 15) มีสาเหตุมาจากความไม่พร้อมด้านสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ (โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหญ้าม้า. 2550 ก : 10)

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษมาเป็นเวลา 31 ปี ทำให้ทราบว่าไวยากรณ์เรื่อง Present Continuous Tense เป็นเรื่องหนึ่งที่มีอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่เป็นปัญหามากสำหรับนักเรียน โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหญ้าม้า เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด คือนักเรียนใช้ verb to be ไม่สอดคล้องกับประธานและมีปัญหาเรื่องการเติม ing ท้ายคำกริยา ซึ่งการสอนไวยากรณ์เรื่อง Present Continuous Tense เป็นการสอนให้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ โดยผู้เรียนจะต้องเข้าใจความหมายและโครงสร้างของประโยค Present Continuous Tense โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปของประโยคบอกเล่า รวมไปถึงสามารถใช้ประโยค Present Continuous Tense ได้อย่างเหมาะสม ในเรื่องการฟังและการพูดจะไม่พบปัญหา เพราะเวลาพูดนักเรียนสามารถออกเสียงตามได้อย่างถูกต้องแต่ในเรื่องการอ่านและเขียนนั้นไวยากรณ์เรื่อง Present Continuous Tense ในรูปประโยคบอกเล่าประกอบด้วยโครงสร้างคือ ประธาน + Verb to be +

กริยาเติม ing + (กรรมหรือส่วนขยาย) ในส่วนของ Verb to be นั้น จะเปลี่ยนแปลงไปตามไป ตามประธานของประโยค สำหรับการเติม ing ต่อท้ายคำกริยานั้นจะเป็นปัญหาสำหรับการเขียนเพราะการเติม ing นั้นจะมีหลักการเติมอยู่ 3 ลักษณะคือ 1) คำกริยาโดยทั่วไป สามารถเติม ing ต่อท้ายคำกริยานั้น ๆ ได้ทันที 2) คำกริยาที่ลงท้ายด้วย e ต้องตัด e ออก เสียก่อนแล้วจึงเติม ing 3) คำกริยาที่มีพยางค์เดียวสระตัวเดียว ตัวสะกดตัวเดียวและออกเสียงสั้นต้องเติมพยัญชนะตัวสุดท้ายเพิ่มเข้าไปอีก 1 ตัวแล้วจึงเติม ing ได้ ถ้าผู้เรียนได้รับการสอน ไวยากรณ์เรื่อง Present Continuous Tense ทั้งความถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับ สถานการณ์การใช้ในเรื่องของความหมายและโครงสร้างของประโยค Verb to be ที่ใช้ตาม ประธานของประโยค และการเติม ing ท้ายคำกริยาในประโยคแล้ว ผู้เรียนก็จะมีหลักในการสังเกตและการใช้ที่ถูกต้อง โดยเฉพาะในส่วนของกริยาเติม ing ท้ายคำกริยา Present Continuous Tense มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับ Future Tense กล่าวคือทั้งสอง Tense จะมี โครงสร้างคล้ายๆกัน ซึ่งนักเรียนอาจจะจำสับสนกันได้เช่น I am teaching now. ขณะนี้ฉัน กำลังสอน I am going to teach tomorrow. พรุ่งนี้ฉันจะสอน จะเห็นว่าทั้งสองประโยคใช้ Verb to be เหมือนกัน ซึ่งถ้านักเรียนไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้จะเกิดความสับสนได้ง่าย

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสื่อการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์ที่สามารถ นำเสนอบทเรียนแทนครู ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยนำสื่อผสมมาช่วยสร้าง บทเรียน และนำเสนอบทเรียนในรูปแบบตัวหนังสือ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือสัญลักษณ์ทาง วิชาการได้เกือบทุกอย่าง ดึงดูดความสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับเนื้อหาและทักษะต่าง ๆ อย่างตรงไปตรงมา การอ่าน จำ ทำความเข้าใจ การนำเสนอเนื้อหาจะถูกแฝงเอาไว้ในรูปแบบ ของเกมต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและสนใจให้ผู้เรียนมีความต้องการ ที่จะเรียนมากขึ้น โดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล มีอิสระใน การควบคุมการเรียนของตน และผู้เรียนมีโอกาสเรียนซ้ำแล้วซ้ำอีกก็ครั้งก็ได้ตามความต้องการ ของผู้เรียน (สุพร ชัยเดชสุริยะ. 2539 : 27) มีการย้อนกลับทันทีเมื่อผู้เรียนทำผิด ซึ่งมี ผลงานวิจัยสนับสนุนดังนี้

ณัฐมน กลั่นทิพย์ (2545 : บทคัดย่อ) กาญจนา อัด โคคคอง (2551 : บทคัดย่อ) และปฐพร ชูประจง (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหญ้าม้า เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด มีห้องคอมพิวเตอร์ จำนวน 2 ห้อง และมีเครื่องคอมพิวเตอร์ห้องละ 40 เครื่อง แต่ละเครื่องมีสภาพที่ใช้งานได้ดี มีการติดตั้งอินเทอร์เน็ตทุกเครื่องให้นักเรียนได้ใช้เป็นแหล่งสืบค้นข้อมูล ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จึงไม่มีปัญหาในด้านสื่อเทคโนโลยี และจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนในห้องทำให้ทราบว่าที่บ้านของนักเรียนทุกคนมีเครื่องคอมพิวเตอร์ นักเรียนสามารถนำแผ่นซีดีบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปศึกษาที่บ้านได้

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง Present Continuous Tense เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ Present Continuous Tense ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง Present Continuous Tense สามารถทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหญ้าม้า เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Present Continuous Tense สูงกว่าก่อนเรียน และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามวิจัย

1. การเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง Present Continuous Tense จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนเรื่อง Present Continuous Tense สูงขึ้นหรือไม่
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง Present Continuous Tense อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง Present Continuous Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่อง Present Continuous Tense ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ที่สร้างขึ้น

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ที่สร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่อง Present Continuous Tense กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
ชุมชนบ้านหนองหญ้าม้าเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2552 จำนวน 4 ห้องเรียน
รวม 140 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหญ้าม้าเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2552
จำนวน 42 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งโรงเรียนได้จัด
นักเรียนเป็นแบบคละระดับสถิติปัญหา

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง
Present Continuous Tense

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์
ช่วยสอนเรื่อง Present Continuous Tense

2.2.2 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง Present Continuous Tense

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง Present Continuous Tense

3. เนื้อหาในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นเนื้อหาเรื่อง Present

2. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ การใช้สื่อและการประเมินผล

3. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง คุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวังคือตั้งแต่ 80/80 ขึ้นไปโดย

80 ตัวแรกหมายถึงร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย

80 ตัวหลังหมายถึงร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำทดสอบหลังเรียน (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 44-52)

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการเรียน เรื่อง Present Continuous Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Present Continuous Tense เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สร้างขึ้นตามเนื้องานเกณฑ์

5. ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) หมายถึง ค่าประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามวิธีการของกูดแมน เฟรทเซอร์และชไนเคอร์โดยหลังจากที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง Present Continuous Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละเท่าใด โดยการวัดด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนำคะแนนทดสอบก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลองไปแทนค่าในสูตรหาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง Present Continuous Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่า มีความเหมาะสมและมีคุณลักษณะที่ดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเพียงใดซึ่งในที่นี้สามารถวัดได้โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับแบ่งเป็นเหมาะสมมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหญ้าม้า มีบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง Present Continuous Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพสำหรับใช้ในโรงเรียน

2. คณะครู โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหญ้าม้า และ โรงเรียนอื่น ๆ สามารถนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น ไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหญ้าม้า เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่เรียนรู้เรื่อง Present Continuous Tense จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

4. เป็นแนวทางในการจัดทำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในสาขาวิชาอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY